

Кузь Василь Іванович

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку, аналізу і аудиту,
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6008-7203>

СОЦІАЛЬНИЙ АУДИТ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ВИЗНАЧЕННЯ СФЕРИ, ЦІЛЕЙ ТА ОБ'ЄКТІВ

У статті досліджено суть та зміст соціального аудиту, визначено сферу його застосування – відносини між соціально-економічними суб'єктами, предметом яких є виконання соціальних програм, проєктів й інших завдань задля досягнення оптимального результату суспільного розвитку. Ідентифіковано предметну сферу соціального аудиту в публічному, корпоративному, некомерційному та міжнародному секторах. Встановлено цілі соціального аудиту, що дозволяє деталізувати його фінансові та нефінансові об'єкти (соціальні програми та проєкти; персонал і трудові відносини; корпоративне управління та ділова етика; взаємодія із внутрішнім та зовнішнім середовищами; екологічна та гуманітарна політики тощо), що забезпечить можливість раціонального та оптимального підходу до вибору аудиторських процедур та методів контролю.

Ключові слова: об'єкти соціального аудиту, предметна сфера соціального аудиту, соціальний аудит, сталий розвиток, цілі соціального аудиту.

Vasyl Kuz

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Accounting, Analysis, and Audit,
Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

SOCIAL AUDIT AS A TOOL FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT: DEFINING THE SCOPE, GOALS, AND OBJECTIVES

The article aims to determine the scope of application of social audit, clarify its goals and subject area, and identify the objects of social audit to improve the implementation of social tasks and relevant communications in the socio-economic sphere. The article examines the essence and content of social audit. It determines its scope of application – relations between socio-economic entities, the subject of which is the implementation of social programs, projects, and other tasks to achieve the optimal result of social development. The subject area of social audit is identified in the public (assessment of social programs and projects; increasing transparency and accountability; forming a multiplier effect in the field of socio-economic development), corporate (assessment of corporate social responsibility; compliance with labor standards; creating a positive image), non-profit (assessment of the effectiveness of social projects; improving management processes; ensuring transparency of activities) and international sectors (observance of human rights; achieving sustainable development goals; compliance with labor standards). The objectives of social audit have been established (ensuring compliance with social and labor standards; creating a basis for the implementation of human rights; assessing the effectiveness and optimality of social programs and projects; increasing transparency and accountability of the activities of entities implementing social functions; using the principles of corporate social responsibility in business models; ensuring the achievement of sustainable development goals; creating a positive image for socio-economic entities, etc.), which allows for the detailing of its financial and non-financial objects (social programs and projects; personnel and labor relations; corporate governance and business ethics; interaction with internal and external environments; environmental and humanitarian policies, etc.), which will provide the possibility of a rational and optimal approach to the selection of audit procedures and control methods.

Keywords: objects of social audit, subject area of social audit, social audit, sustainable development, objectives of social audit.

Постановка проблеми. Оптимальним сценарієм функціонування економічних суб'єктів в умовах необхідності отримання конкурентних переваг є розуміння факту, що людські ресурси мають домінантне значення серед всіх факторів виробництва, а здійсненні в них інвестиції – ефективними та швид-

кокупними. У даному контексті мову необхідно вести не тільки про відносини бізнесу з найманими працівниками, але й про взаємодію суб'єктів підприємницької діяльності з соціальним середовищем громад, регіонів та країни в цілому. За таких умов на суб'єктів бізнесу покладаються соціальні завдання,

виконання яких створює передумови для забезпечення досягнення цілей сталого розвитку. Врахування суб'єктами господарювання інтересів соціального середовища потребує адаптації операційних та управлінських моделей під його потреби, і як наслідок, необхідність ідентифікації ефективної форми контролю.

Проведення контрольних заходів щодо виконання соціальних операцій за допомогою інструментарію, який прийнятний для перевірки фінансових показників не завжди є виправданим та ефективним, так як, соціальна діяльність економічних суб'єктів передбачає отримання результатів у нематеріальних та нефінансових формах, що потребує ідентифікації специфічного виду контролю, а саме соціального аудиту. Зважаючи на важливість виконання суб'єктами підприємницької діяльності, органами державного управління та іншими соціально-економічними суб'єктами соціальних функцій актуальним є дослідження теоретичних і практичних питань функціонування системи соціального аудиту, зокрема щодо визначення сфери застосування, цілей, предметної області та ідентифікації об'єктів контролю.

Аналіз останніх публікацій. Важливість контролю за виконанням різними суспільно-економічними суб'єктами соціальних завдань призвела до появи науково-практичних доробків з порушеної проблематики. Агавердієвою Х.Ф., О.В. Іванісовим О.В. та О.С. Лебединською [1] здійснено теоретичне обґрунтування поняття «соціальний аудит» та визначено особливості проведення соціального аудиту в окремих підсистемах соціально-трудої сфери з використанням зарубіжного досвіду. Гордополова Н.В., І.М. Сисоева та Н.М. Головай [2] розглядають соціальний аудит як інструмент контролю за умовами соціального середовища суб'єкта господарювання в цілях виявлення чинників соціальних ризиків і вироблення пропозицій щодо зниження їхнього впливу. Мазурик О.В. [3; 11; 12] наводить концептуальну схему впровадження соціального аудиту як діагностичної технології, надає характеристику існуючим міжнародним стандартам і підходам до проведення соціального аудиту. Марушко Н.С. [4] визначає особливості формування сучасної моделі соціального аудиту, доводить потребу його розгляду як окремого предмету соціальної відповідальності бізнесу. Вінічук М.В. [5] визначає місце соціального аудиту в системі соціальної безпеки держави та суб'єкта підприємницької діяльності. Голінач Л.І. [6] визначено структурно-логічну схему базових елементів соціального аудиту як одного із виду контролю, а також обґрунтовано його предмет, об'єкт, мету, завдання та функції. Дослідниця розглядає соціальний аудит в контексті реалізації концепції соціальної відповідальності бізнесу. Дещо схожої позиції дотримується Д.В. Долбнева [7], підкреслюючи важливість соціального аудиту для забезпечення належного рівня конкурентоспроможності суб'єкта господарю-

вання. Тимошенко В.Є. [8] ідентифікує особливості соціального аудиту трудових практик. У свою чергу В.О. Хрущ [9] деталізує процедури соціального аудиту в якості складових системи управління трудовими ресурсами.

Невирішені раніше частини загальної проблеми. Беручи до уваги той факт, що організація та проведення соціального аудиту не має належного нормативно-правового забезпечення, а також присутність різних підходів до визначення теоретичних аспектів здійснення досліджуваного процесу та функціонування відповідної системи подальшого дослідження потребують питання окреслення предметної області, уточнення цілей та ідентифікації об'єктів соціального аудиту, що надасть можливість ефективного застосування подальших контрольних процедур та підвищити рівень релевантності підсумкових матеріалів соціального аудиту.

Мета дослідження. Метою статті є визначення сфери застосування соціального аудиту, уточнення його цілей та предметної області, ідентифікація об'єктів соціального аудиту задля поліпшення виконання соціальних завдань та відповідних комунікацій в соціально-економічній сфері.

Основні результати дослідження. Соціальна складова має важливе значення при виконанні державою покладених на неї завдань, є ключовим предметом діяльності некомерційних організацій та виступає інструментом досягнення суб'єктами підприємницької діяльності конкурентних переваг. Дані факти визначають потребу ідентифікації відповідних видів та форм контролю, спрямованих на оцінку ефективності виконання соціальних програм і проєктів. Контроль за виконанням соціальних завдань різними соціально-економічними суб'єктами дозволяє системно поєднати їх функціонування у соціальній сфері. «Соціальний аудит в Україні може стати сучасним інструментом соціального партнерства, який перетвориться з механізму вирішення конфліктних ситуацій в систему забезпечення економічної безпеки підприємств та вирішення актуальних проблем соціально-економічного розвитку держави, оскільки покликаний формувати розширений світогляд ролі соціальної спрямованості бізнесу та давати можливість прогнозувати та регулювати соціальну складову діяльності економічних систем на різних рівнях [5, с. 155-156].

Беручи до уваги факт відсутності повноцінного нормативно-правового регулювання процесу організації та проведення соціального аудиту відсутній єдиний підхід до визначення його змісту. «Соціальний аудит – засіб забезпечення підзвітності влади через вивчення думки кінцевих отримувачів послуги чи публічної політики» [10]. У даному випадку суб'єктом виконання соціальних функцій є органи державного управління, а контрольні процедури спрямовані на перевірку повноти та ефективності виконання ними соціальних функцій.

«Соціальний аудит – комплексна перевірка відповідності результатів поведінки бізнесу етичним, законодавчим вимогам його діяльності» [6, с. 116]. «Соціальний аудит – це особливе дослідження, спрямоване на діагностику стану організації у відповідності з певними соціальними стандартами» [8, с. 127]. «Соціальний аудит – це універсальна технологія комплексної перевірки реального стану соціального об'єкта відповідно до прийнятих стандартів, формальних норм та положень» [11]. Діяльність суб'єктів бізнесу входить до предметної сфери соціального аудиту у частині господарських операцій спрямованих на забезпечення їх соціальної відповідальності та поліпшення соціальної сфери громади, регіону чи країни в цілому. «Соціальний аудит – сукупність послідовних операцій, процедур цілеспрямованого впливу і реалізації намічених раніше планів, спрямованих на отримання оптимального соціального результату суспільства» [9, с. 99]. Такої ж думки дотримуються Х.Ф. Агавердієва, О.В. Іванісов О.В. та О.С. Лебединська, стверджуючи, що реалізація функцій соціального аудиту забезпечується через «системне застосування різних дослідницьких процедур: програмний аудит, моніторинг, діагностика, соціальна експертиза, кваліметричний аналіз» [1, с. 159]. Отже, сфера поширення соціального аудиту базується на відносинах між соціально-економічними суб'єктами щодо виконання соціальних завдань та програм, покликаних забезпечити оптимальний результат суспільного розвитку.

Сфера застосування інструментів соціального аудиту орієнтована на діяльність державних інституцій (у т.ч. органів місцевого самоврядування) з метою визначення повноти та ефективності виконання соціальних програм, задоволеності користувачів отриманими державними соціальними послугами, суб'єктів підприємницької діяльності – для оцінки їхньої соціальної відповідальності, забезпечення належних умов праці та впливу на розвиток місцевих громад, неприбуткових організацій – у цілях встановлення рівня ефективності виконання соціальних проєктів, прозорості використання отриманих фінансових та нефінансових ресурсів тощо.

Деталізувати зміст соціального аудиту можна оцінивши погляди науковців і практиків на його призначення, мету та цілі. «Призначення соціального аудиту полягає в тому, що аудитор на основі зібраної інформації, що відображає діяльність підприємства, що перевіряється, формує висновок про стан соціально-економічних показників даного підприємства та якою мірою вони відповідають еталонам, ступінь їх впливу на результати усієї діяльності підприємства» [7, с. 192]. «Мета соціального аудиту – отримання об'єктивної інформації про характер соціально-економічних відносин в заданій області досліджень (оцінка здатності організації дозволити соціальні проблеми, що виникли всере-

дині неї і за її межами, а так само управління проблемами, що надають безпосередній вплив на трудову діяльність людини)» [1, с. 159]. «Мета – оцінка соціальної відповідальності підприємств чи визначення факту її відсутності» [6, с. 116]. Отже, метою соціального аудиту у першу чергу є збір і накопичення релевантної інформації для оцінки раціональності, ефективності та оптимальності прийнятих соціальних рішень, а також формування інформаційного забезпечення для їх перегляду через ідентифікацію прийнятних альтернатив у вирішенні соціальних завдань.

Мета соціального аудиту є багатогранною, так як за допомогою його інструментарію вирішуються як масштабні, так і вузькоспеціалізовані соціальні завдання, які є предметом діяльності різних соціально-економічних суб'єктів. «Універсальність соціального аудиту означає можливість його застосування для вирішення різних завдань управлінської діяльності, в різних сферах життєдіяльності суспільства (економічній, політичній тощо) та на різних рівнях: організаційному (корпоративному), галузевому, регіональному» [12]. Універсальність соціального аудиту обґрунтовується можливістю застосування його інструментів у публічному та корпоративному секторах, некомерційними та міжнародними організаціями тощо.

Базовими цілями соціального аудиту є: забезпечення дотримання соціальних і трудових стандартів; створення базису для реалізації прав людини; оцінювання ефективності та оптимальності соціальних програм і проєктів; підвищення прозорості та підзвітності діяльності суб'єктів, що реалізують соціальні функції; використання принципів корпоративної соціальної відповідальності у бізнес-моделях; забезпечення досягнення цілей сталого розвитку; створення позитивного іміджу для соціально-економічних суб'єктів тощо. Наведені цілі деталізуються виходячи з мети діяльності соціально-економічних суб'єктів, їх ваги в соціально-економічному середовищі та соціальних завдань, які вони повинні виконувати.

«Для вітчизняних підприємств практика застосування соціального аудиту забезпечить: попередження та виявлення соціальних ризиків, визначення заходів по їх зниженню та недопущенню у майбутньому; виявлення порушень та фактів недотримання положень законодавства у сфері соціально-трудових відносин; розробку та використання нових підходів до мотивації праці, підвищення кваліфікації працівників та їх кар'єрного зростання; створення належних і безпечних умов праці; формування позитивного іміджу та високого рейтингу підприємства; удосконалення виробничого процесу та покращення якості та конкурентоспроможності продукції та послуг; діагностування, контроль за ефективністю соціального менеджменту у системі управління; запровадження ресурсозберігаючих та екологічно чистих техніки та

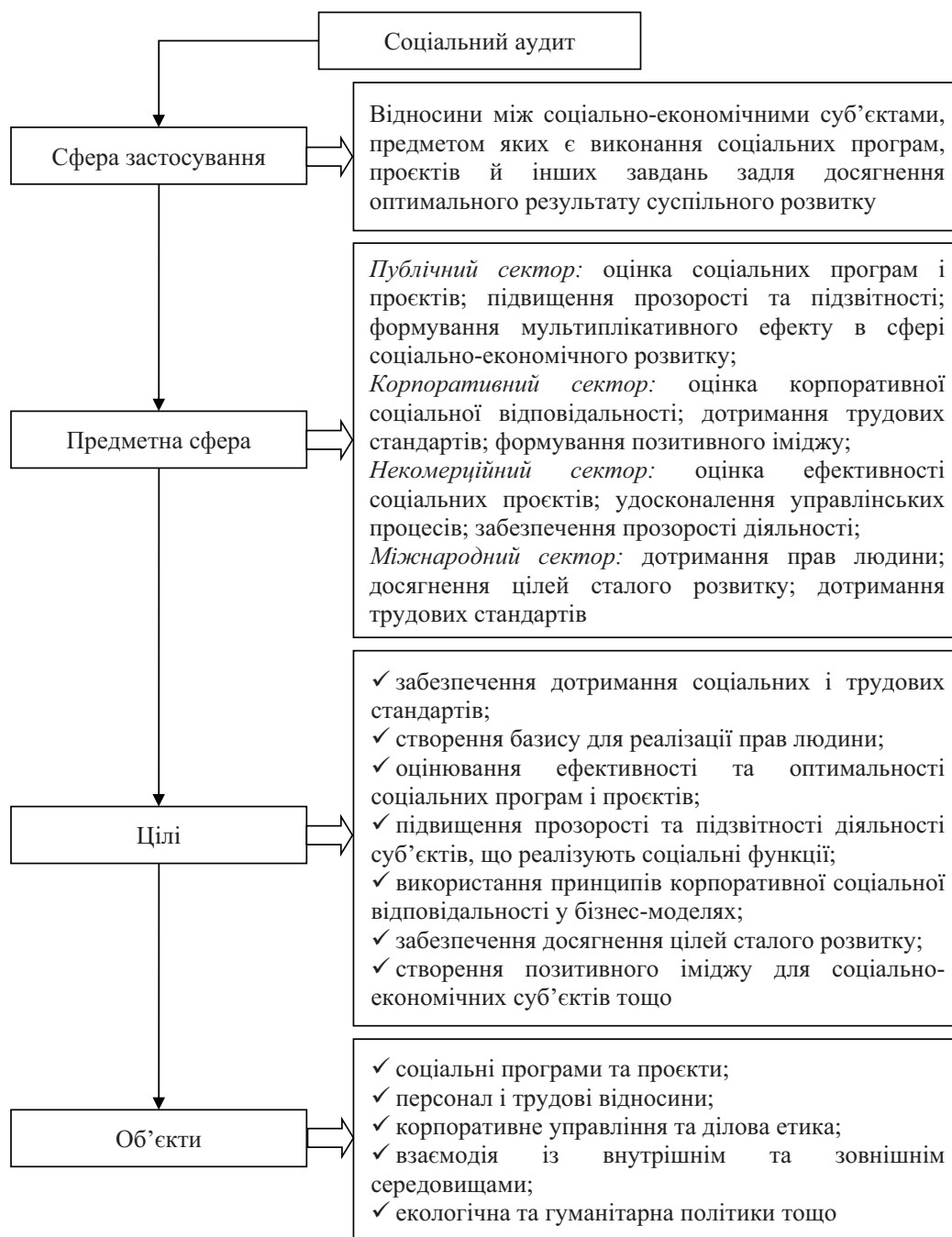

Рис. 1. Сфера застосування, предметна сфера, цілі та об'єкти соціального аудиту

технології; налагодження тісних і партнерських стосунків з органами влади, місцевого самоврядування, регіональними громадськими організаціями тощо» [7, с. 193].

Рациональне та оптимальне визначення цілей соціального аудиту дозволяє ідентифікувати його об'єкти щодо яких застосовуватимуться методи та процедури контролю. Голінач Л.І. ототожнює об'єкти соціального аудиту з фактами господарської діяльності, що формують соціально-економічні відносини та які можна об'єднати в групи, що відповідають наступним видам контролю: екологічний аудит, аудит охорони праці на підприємстві, аудит персо-

налу, аудит відносин із зацікавленими сторонами [6, с. 115-116]. Хрущ В.О. беручи до уваги функціональний зміст контрольних процедур ідентифікує соціальний аудит відповідності, соціальний аудит ефективності, стратегічний соціальний аудит, включаючи до їх об'єктів окремі організації, галузі, регіони, а також окремі види документів [9, с. 99-100]. У свою чергу В.С. Тимошенко визначає організацію як основного об'єкта соціального аудиту, при чому під організацією розуміється інституційний суб'єкт, яким можуть виступати як органи державного управління, суб'єкти підприємницької діяльності, інші некомерційні та неприбуткові організації. Предме-

том соціального аудиту можуть виступати різні сторони діяльності, (у т.ч. трудові практики) [8, с. 127]. Гордополова Н.В., І.М. Сисоєва та Н.М. Головай стверджуючи, що реалізація концепції соціального аудиту забезпечить оптимізацію процесу управлінських рішень як на мікро-, так і на макрорівні, ідентифікують наступні параметри соціального аудиту: демографічна ситуація, освіта, зайнятість населення, охорона здоров'я, житлові умови, соціальні протиріччя та деформації, соціальний захист і забезпечення, соціально-економічні характеристики домогосподарств, пенсійне забезпечення, бідність тощо [2]. Такий підхід до визначення предметної сфери соціального аудиту дозволяє стверджувати про потенційну масштабність застосування досліджуваного виду контрольних дій, розширеній предметної сфери та значній кількості об'єктів контролю.

Загальними об'єктами соціального аудиту, які деталізуються залежно від специфіки діяльності та повноважень суб'єктів, що виконують соціальні завдання, нормативно-правового регулювання процедур виконання, входження до різних сфер контролю, мети контрольних заходів є: соціальні програми та проекти; персонал і трудові відносини; корпоративне управління та ділова етика; взаємодія із внутрішнім та зовнішнім середовищами; екологічна та гуманітарна політика тощо. Для прикладу, в рамках виконання соціальних програм на національному рівні, об'єктами соціального аудиту можуть виступати бюджетне фінансування, бюджетні видатки, документація та звітність, рівень задоволеності користувачів отриманими послугами, ефективність бюджетної програми, досягнення нею цілей тощо. А розглядаючи в якості об'єкта соціального аудиту трудові відносини – первинна та зведена облікова документація щодо розрахунків з персоналом, соціальні витрати, продуктивність праці, облікова документація щодо виконання соціальних програм на рівні суб'єкта господарювання, ефект від їх реалізації тощо.

Досягнення суб'єктами господарювання цілей сталого розвитку передбачає приділення належної уваги трудовим відносинам. Такий стан речей вимагає застосування додаткових контрольних дій задля визначення їх ефективності та оптимальності. «Однією з найбільш поширених технологій соціаль-

ного аудиту є моніторинг соціально-трудової сфери, який передбачає безперервне спостереження і аналіз актуальних соціально-трудових процесів і явищ з метою систематичної оцінки стану трудових відносин, розробки пропозицій щодо вибору найбільш доцільних управлінських рішень у соціально-трудої сфері, попередження соціальних конфліктів тощо» [3, с. 111]. Таким чином, для суб'єктів господарювання інструментарій соціального аудиту також може використовуватися як елемент внутрішнього контролю чи складова оцінки рівня досягнення загальних цілей їх функціонування.

Доцільно відмітити, що для соціального аудиту характерна ідентифікація в якості об'єктів як фінансових, так і нефінансових аспектів виконання покладених на соціально-економічних суб'єктів функцій, які вимірюються відповідними показниками, що значно ускладнює контрольні процедури та вимагає застосування таких методів контролю як інспектування, спостереження та аналітичні процедури.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Соціальний аудит як явище характеризується потребами контролювання відносин між соціально-економічними суб'єктами, предметом яких є виконання соціальних програм, проєктів й інших завдань задля досягнення оптимального результату суспільного розвитку. Як процес соціальний аудит реалізується у форматі перевірки виконання соціальних завдань та зіставлення отриманих результатів із поставленими цілями з метою прийняття подальших управлінських рішень щодо функціонування соціальних об'єктів. Предметна сфера застосування соціального аудиту передбачає ідентифікацію його завдань в розрізі публічного, корпоративного, некомерційного та міжнародного секторів, внаслідок чого визначаються специфічні цілі та об'єкти контролю. Базовими об'єктами соціального аудиту є: соціальні програми та проекти; персонал і трудові відносини; корпоративне управління та ділова етика; взаємодія із внутрішнім та зовнішнім середовищами; екологічна та гуманітарна політика тощо. Дані об'єкти деталізуються виходячи з мети діяльності соціально-економічних суб'єктів, їх ваги в соціально-економічному середовищі та специфіки соціальних завдань, які вони повинні виконувати.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Агавердієва Х. Ф., Іванісов О. В., Лебединська О. С. Соціальний аудит у теоретичному полі соціальної відповідальності. *Бізнес Інформ*. 2019. № 5. С. 157-161.
2. Гордополова Н. В., Сисоєва І. М., Головай Н. М. Генезис соціального аудиту. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2019. № 5. С. 134-143.
3. Мазурик О. В. Соціальний аудит як сучасна діагностична технологія: теоретико-методологічні засади дослідження, західний досвід, вітчизняні перспективи. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. 2015. № 1148. Вип. 34. С. 107-113.
4. Марушко Н. С. Проблеми та перспективи становлення соціального аудиту в Україні. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2017. № 1. С. 232-241.
5. Вінічук М. В., Марушко Н. С. Місце соціального аудиту в системі соціальної безпеки. *Соціально-правові студії*. 2018. Вип. 1. С. 148-157.
6. Голінач Л. І. Сутність соціального аудиту в процесі утвердження соціальної відповідальності бізнесу. *Економічний аналіз: зб. наук. праць*. 2015. Том 18. № 2. С. 113-117.

7. Долбнєва Д. В. Сутність соціального аудиту та його роль у формуванні конкурентоспроможності вітчизняних підприємств. *Бізнес-Інформ*. 2014. № 9. С. 190-194.
8. Тимошенко В. Є. Трудові практики в організації як предмет соціального аудиту. *Габітус: науковий журнал з соціології та психології*. 2018. Вип. 6. С. 126-129.
9. Хрущ В. О. Розвиток соціального аудиту в системі соціального управління. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2013. Вип. 2. С. 98-102.
10. Методологія соціального аудиту (проект). Лабораторія законодавчих ініціатив. URL: <https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2020/08/metodologiya-sotsialnogo-audit.pdf>
11. Мазурик О. В. Соціальний аудит: теоретичні засади та технологія застосування в Україні: монографія. Донецьк : Східний видавничий дім, 2013. 316 с.
12. Мазурик О. В. Суспільні функції та можливості соціального аудиту. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2013. № 1(4). С. 79-84.

REFERENCES

1. Ahaverdiieva, Kh. F., Ivanisov, O. V., & Lebedynska, O. S. (2019). Sotsialnyi audyt u teoretychnomu poli sotsialnoi vidpovidalnosti [Social audit in the theoretical field of social responsibility]. *Business Inform*, 5, 157-161.
2. Hordopolova, N. V., Sysoieva, I. M., & Holovai, N. M. (2019). Henezys sotsialnoho audytu [Genesis of social audit]. *Ekonomika, finansy, menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky*, 5, 134-143.
3. Mazuryk, O. V. (2015). Sotsialnyi audyt yak suchasna diahnostychna tekhnolohiia: teoretyko-metodolohichni zasady doslidzhennia, zakhidnyi dosvid, vitchyzniani perspektyvy [Social audit as a modern diagnostic technology: theoretical and methodological principles of research, western experience, domestic prospects]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V.N. Karazina*, 1148(34), 107-113.
4. Marushko, N. S. (2017). Problemy ta perspektyvy stanovlennia sotsialnoho audytu v Ukraini [Problems and prospects of social audit formation in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Lvivskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*, 1, 232-241.
5. Vinichuk, M. V., & Marushko, N. S. (2018). Mistse sotsialnoho audytu v systemi sotsialnoi bezpeky [The place of social audit in the system of social security]. *Sotsialno-pravovi studii*, 1, 148-157.
6. Holinach, L. I. (2015). Sutnist sotsialnoho audytu v protsesi utverdzhennia sotsialnoi vidpovidalnosti biznesu [The essence of social audit in the process of establishing business social responsibility]. *Ekonomichniy analiz: zbirnyk naukovykh prats*, 18(2), 113-117.
7. Dolbnieva, D. V. (2014). Sutnist sotsialnoho audytu ta yoho rol u formuvanni konkurentospromozhnosti vitchyznianskykh pidpriemstv [The essence of social audit and its role in the formation of domestic enterprises' competitiveness]. *Business Inform*, 9, 190-194.
8. Tymoshenko, V. Ye. (2018). Trudovi praktyky v orhanizatsii yak predmet sotsialnoho audytu [Labor practices in the organization as a subject of social audit]. *Habitus: naukovyi zhurnal z sotsiologii ta psykholohii*, 6, 126-129.
9. Khrushch, V. O. (2013). Rozvytok sotsialnoho audytu v systemi sotsialnoho upravlinnia [Development of social audit in the system of social management]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, 2, 98-102.
10. Laboratoriia zakonodavchykh initsiatyv. Metodolohiia sotsialnoho audytu (proekt). Methodology of social audit (draft). Available at: <https://parlament.org.ua/wp-content/uploads/2020/08/metodologiya-sotsialnogo-audit.pdf>. (accessed January 11, 2024).
11. Mazuryk, O. V. (2013). Sotsialnyi audyt: teoretychni zasady ta tekhnolohiia zastosuvannia v Ukraini: monohrafiia [Social audit: theoretical principles and technology of application in Ukraine: monograph]. Donetsk: Skhidnyi vydavnychiy dim.
12. Mazuryk, O. V. (2013). Suspilni funktsii ta mozhlyvosti sotsialnoho audytu [Social functions and possibilities of social audit]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka*, 1(4), 79-84.

Стаття надійшла: 19.05.2024

Стаття прийнята: 15.06.2024

Стаття опублікована: 20.06.2024